

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.78/2015/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2016. évi január hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlottás 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 8.B.94/2014/91. számú ítéletének I.rendű, II.rendű és IV.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a I.rendű és II.rendű vádlottterhére rótt kábítószerrel visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulat) helyesen befejezett bűncselekmény;
- IV.rendű vádlotta terhére rótt bűncselekményt helyesen az 1978. évi IV. törvény 20.§ (1) bekezdése szerinti tettesként követte el;
- a bűnjelként lefoglalt és helyesen a Pécsi Törvényszék által Bj.II/10/2014. szám alatt nyilvántartott forgalmi rendszámú BMW-525TDS személygépkocsi, valamint az ahhoz tartozó FN számú forgalmi engedély és 2 db slusszkulcs lefoglalását megszünteti, és kiadni rendeli **végrehajtó1** (.....,utca 16. szám alatti) bírósági végrehajtó részére;
- az elsőfokú bíróság által kiadni rendelt további bűnjeleket helyesen a Pécsi Törvényszék bűnjelkezelője Bj.278/2014. szám alatt őrzi;
- I.rendű vádlottvonatkozásában a 282.000 (kettőszáznyolcvankettő-ezer) forint vagyonekobzást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi IV.rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000 (tízezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.rendű és II.rendű vádlottak terhére a tényállás 1./ pontjában írt kábítószerrel visszaélés büntette befejezett alakzatának megállapítása és hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében; III.rendű vádlottfelmentése miatt, büntetőjogi felelősségének megállapítása és büntetés kiszabása végett; illetve IV.rendű vádlottterhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, valamint a vagyonek kobzás nagyobb összegben történő meghatározása céljából jelentett be fellebbezést.

Jogorvoslati kérelemmel élt továbbá I.rendű és II.rendű vádlott, valamint védőjük a tényállás 1./ pontjában írt cselekménynek az 1978. évi IV. törvény 282.§ (1) bekezdése szerinti minősítése és a büntetés enyhítése, míg IV.rendű vádlottvédője a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában III.rendű vádlottvonatkozásában az ügyészi fellebbezést visszavonta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének III.rendű vádlottra vonatkozó része a 2015. évi november hó 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált. Az I.rendű, II.rendű és IV.rendű vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést - a vagyonek kobzást sérelmező rész kivételével - fenntartotta, és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.rendű és II.rendű vádlottak bűnösségét a kábítószerrel visszaélés büntettének befejezett alakzatában állapítsa meg, IV.rendű vádlottat tettesként marasztalja, valamint mindhármuk büntetését súlyosbítsa.

A vádlottak védői a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelmüknek megfelelő tartalommal szólaltak fel.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján, a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tehát annak tárgya az ítélet III.rendű vádlottra vonatkozó első fokon jogerőre emelkedett része.

A fentiek szerint korlátozott terjedelmű felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

II.rendű vádlottaz elkövetéskor büntetlen előéletű volt, azt követően azonban őt a Pécsi Járásbíróság a 2015. évi január hó 26. napján jogerőre emelkedett

10.B.268/2014/62. számú ítéletével a 2010. november 1. és a 2010. december 9. között elkövetett közérdekű üzem működése megzavarásának büntette, lopás büntette és hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntette miatt halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, illetve 106.162 forint vagyonekobzást rendelt el. Ezen túlmenően a Siklói Rendőrkapitányság 955/2015.bü. szám alatt a 2015. október 16-án elkövetett jármű önkényes elvételének büntette miatt folytat vele szemben büntetőeljárást. Az alapos gyanú közlésére 2015. november 13-án került sor *(erkölcsi bizonyítvány a másodfokú bíróság iratai között 4. sorszám alatt)*.

A tényállásból a 8. oldal 3. bekezdésének utolsó tagmondatát - *ekként I. és II.r. vádlottaknak a bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott* - mellőzte.

A helyesen **tanú1** tulajdonát képezőfrsz-ú BMW-525TDS személygépkocsit **végrehajtó1** bírósági végrehajtó 2014. június 5-én a **zrt1.** végrehajtást kérőnek **tanú1** adós ellen folyamatban lévő végrehajtási ügyében lefoglalta *(elsőfokú bírósági iratok 21/I. sorszáma alatti átirat tartalma)*.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól.

A bizonyítási eljárás lefolytatására a perrendi előírások maradéktalan megtartásával került sor, olyan alapossággal és körültekintéssel, hogy az elsőfokú bíróság a Be.75.§ (1) bekezdésén alapuló tényfelderítési kötelezettségének megnyugtatóan eleget tudott tenni. Megvizsgálta és részletekbe menően elemezte a nyomozó hatóság által felderített, illetve összegyűjtött bizonyítékokat, majd azokat is, amelyek a vádemelést követően a vádlottak és a védők kezdeményezésére merültek fel. Mindezeket a logika szabályainak megfelelően értékelte oly módon, hogy az egyes bizonyítékok tartalmi hitelességéről is meggyőzően adott számot.

Az indokolási kötelezettségét az elsőfokú bíróság ténybeli és jogi szempontból egyaránt teljesítette. A bejelentett jogorvoslati kérelmek nagyobb részt az elsőfokú eljárásban már előadott, megvizsgált és indokoltan elvetett vádlotti védekezések megismétlését jelentették.

A másodfokú bíróság - az értékelő tevékenység megismétlése nélkül - mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek az arra történő egyidejű utalással, hogy az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenységével, az ezzel kapcsolatos érveléssel mindenben egyetértett.

Az elsőfokú bíróság részletesen megjelölte, hogy milyen indokok és érvek alapján jutott arra a következtetésre, hogy I.rendű és II.rendű vádlotta legalisan forgalmazható kábító hatású anyagok értékesítését együtt végezték. Ezen túlmenően megjelölte azokat a bizonyítékokat is, amelyek kizárták azt, hogy az 1./ tényállási pontban írt cselekménnyel összefüggésben lefoglalt kábítószer-mennyiség akár I.rendű, akár II.rendűsaját fogyasztását szolgálta volna. Kellő indokát adta továbbá annak is, hogy a postán feladott és a vádlottak által átvett kábítószer miért tekintette olyannak, amelynek az adagolása, porciózása legalábbis megkezdődött.

Az ezzel kapcsolatos érvelést az elsőfokú bíróság által felhozott okokon túlmenően mintegy visszamenőlegesen igazolta a tényállás 2./ pontjában írt cselekménynek I.rendű és II.rendű vádlottak általi közös elkövetése is. Ez utóbbi szintén azt támasztja alá, hogy II.rendű vádlott az I.rendű vádlottal szervezett eladásban maga is részt vett, és annak törvénybe ütköző jellegével tisztában volt.

Ilyen körülmények között tehát a másodfokú bíróság megítélése szerint szóba sem kerülhetett az, hogy I.rendű és II.rendű vádlott ne kereskedési célzattal szereztek volna meg a lefoglalt kábítószer mennyiséget.

A tényállás 2./ pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság - III.rendű vádlottegyéb bizonyítékokkal és logikai érvekkel is alátámasztható vallomása alapján - kellőképpen kifejtette, hogy miért bizonyított IV.rendű vádlotta körülmények ismeretében történő részvétele az elkövetésben.

A cselekmény napján - saját vallomása szerint is - mindvégig I.rendű vádlotttársaságában tartózkodott, majd az esti órákban együtt mentek ai benzinkútra, ahol III.rendű vádlottal találkoztak. A találkozó időpontjára, helyére, konspirált körülményeire is figyelemmel a történések törvénybe ütköző jellegét nyilvánvalóan észlelnie kellett. Az eljárás során egyetlen megalapozott bizonyíték sem utalt arra, hogy ezeknek az ismerete nélkül, az akarata ellenére működött volna közre a cselekmény elkövetésében.

Ezért az elsőfokú bíróságnak a 2./ tényállási ponttal kapcsolatos ténymegállapításai is helyesek voltak.

A tényállás kiegészítésére és helyesbítésére mégis azért került sor, mert a II.rendű vádlottal szemben indított, az elsőfokú ítéletben is szereplő büntetőeljárás időközben jogerősen befejeződött, illetve vele szemben egy újabb büntetőeljárás is folyamatban van.

Nem volt figyelemmel az elsőfokú bíróság arra, hogy a bűnjelként lefoglaltforgalmi rendszámú BMW típusú személygépkocsi üzembentartója és tulajdonosa valójában **tanú1**. Elkerülte a figyelmét az is, hogy az **végrehajtó1**i végrehajtó által az elsőfokú bíróságra megküldött okiratokból megállapíthatóan ezt a személygépkocsit a **tanú1** ellen indított végrehajtási eljárás keretében már 2014. június 5-én lefoglalták.

Ezen túlmenően - a későbbiekben, a jogi indokolás körében kifejtettekre figyelemmel - mellőzni kellett a tényállásból azt a tagmondatot, mely szerint IV.rendű vádlottI.rendűés II.rendű vádlottaknak a bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott. Ez a megállapítás jogi szempontból sem helytálló, de helyessége esetén sem a tényállás körébe tartozó, hanem jogi fogalmakat érintő olyan megállapítás, amely az ítélet jogi indokolásának a része.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás tehát - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésére - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendű, II.rendűés IV.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a Btk.2.§ (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott jogelvvel összhangban járt el, amikor a vádlottak cselekményeit az azok elkövetésekor hatályban volt 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazva bírálta el.

Helyesen utalt azonban a fellebbviteli főügyészség arra, hogy az üzletszerűség - mint a kábítószer-kereskedelem szükségszerű fogalmi eleme - a kétszeres értékelés tilalma folytán sem az 1978. évi IV. törvény, sem pedig a Btk. szerint nem minősítő körülménye e bűncselekménynek. Kiegészítendő volt ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletének szóban forgó része azzal is, hogy éppen az elkövetés idején hatályban volt 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (Btké.) 23.§ (4) bekezdése tette lehetővé a cselekmény jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetettkénti minősítésének mellőzését, ami a Btk.461.§ (3) bekezdésének a) pontjára figyelemmel az elbíráláskori anyagi jog alkalmazásának szükségszerű következménye lett volna.

A vádlottak terhére rótt cselekmények minősítése túlnyomórészt a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában egyébként igen részletesen és helyesen idézte az 1/2007. Büntető jogegységi határozatnak a megváltozott jogi szabályozás ellenére is irányadónak tekintendő elveit a kábítószer-kereskedéssel összefüggésben. Ennek ellenére - amint arra a fellebbviteli főügyészség ugyancsak helyesen utalt - nem ezzel összhangban, nem ennek megfelelően minősítette a tényállás 1./ pontjában írt magatartást.

E körben mindenekelőtt azt volt szükséges kiemelni, hogy I.rendű és II.rendű vádlotta kábítószerrel történő kereskedést az általuk legálisan forgalmazott szerek kapcsán kialakult szerzési és értékesítési hálózatuk felhasználásával valósították volna meg. Az irányadó tényállás szerint a kábítószer megszerzése, lakóhelyükön való tárolása, készletezése megtörtént, illetve az adagolás, porciózás megkezdésére is sor került.

Ezek pedig már olyan magatartások, amelyek az 1/2007. Büntető jogegységi határozaton nyugvó ítélkezési gyakorlat szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartása keretében, annak megkezdéseként értékelendő részcselekmények. Miután pedig a jogegységi határozatban foglaltak szerint ennek a bűncselekménynek a kísérlete gyakorlatilag kizárt, ezért ezeknek a tanúsítása a kereskedéssel történő elkövetést befejezetté teszi.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a I.rendű és II.rendű vádlottterhére rótt, az 1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott kábítószerrel visszaélés büntettét befejezett bűncselekménynek minősítette.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor IV.rendű vádlottvonatkozásában azt állapította meg, hogy bűnsegédként vett részt a bűncselekmény elkövetésében.

Az 1978. évi IV. törvény 283/B.§ b) pontjában írt bűncselekmény elkövetési magatartásai az új pszichoaktív anyag előállítása, kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés. Az irányadó tényállás szerint IV.rendű vádlott az új pszichoaktív anyagot tartalmazó csomagokat átvette II.rendű vádlottól, majd *átadta* III.rendű vádlottnak. Az átadás vonatkozásában tanúsított befejezett magatartása pedig a minősítés tekintetében megelőzi a forgalomba hozatal kapcsán tanúsított, és önmagában valóban csak bűnsegélyként értékelhető magatartást.

Ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy IV.rendű vádlotta terhére rótt bűncselekményt helyesen az 1978. évi IV. törvény 20.§ (1) bekezdése szerinti tettesként követte el.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyobb részt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság.

I.rendűés II.rendű vádlottvonatkozásában a társtettesi elkövetői alakzat és a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülmény. Ez utóbbi súlyát II.rendű vádlottvonatkozásában tovább növelte, hogy ez az ő esetében két vonatkozásban is megvalósult. Részben az 1./ és 2./ tényállási pontban írt cselekmények viszonylatában, részben pedig olyan szempontból, hogy mindkét bűncselekményt az utóbb a Pécsi Járásbíróság előtt jogerős elítéléssel zárult eljárás megindulása, illetve az alapjául szolgáló bűncselekmények elkövetése után valósította meg.

I.rendűés II.rendű vádlottkét-két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ami enyhítő körülmény. A büntetlen előélet I.rendű vádlottesetében nagyobb nyomatékkaal, míg II.rendű vádlotttekintetében kisebb súllyal vehető figyelembe.

A másodfokú bíróság megítélése szerint - szemben a fellebbviteli főügyészség álláspontjával - az időmúlás ténye I.rendű vádlottés II.rendű vádlottvonatkozásában enyhítő körülmény. A cselekmények elkövetése és jogerős elbírálása között ugyanis három és fél év telt el, ami I.rendűés II.rendű vádlottnak nem volt felróható.

A minősítés megváltoztatására figyelemmel a kísérletre, mint enyhítő körülményre utalást mellőzni kellett.

IV.rendű vádlottesetében súlyosító körülményt a másodfokú bíróság sem észlelt, míg enyhítő körülmény a büntetlen előélete és kisebb nyomatékkaal az időmúlás, hiszen az eljárás elhúzódása részben neki is felróható volt. A megváltozott minősítésre figyelemmel már nem enyhítő körülmény a bűncselekmény bűnsegédként történő elkövetése.

A fentiekben rögzített bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a I.rendű, II.rendűés IV.rendű vádlottakkal szemben kiszabott büntetés szükséges, de egyúttal elégséges is az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez. Ezért annak súlyosbítására, de enyhítésére sem volt törvényes lehetőség.

Következésképpen a jogorvoslati kérelmek sem a súlyosbítást, sem az enyhítést célzó részükben nem voltak megalapozottak.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnjelként lefoglaltfrsz-ú BMW-525TDS típusú személygépkocsit az ahhoz tartozó forgalmi engedéllyel és indítókulccsal együtt elkobozni rendelte. Amint arra a tényállás kiegészítése körében már utalás történt, a gépkocsi tulajdonosa nem I.rendű vádlott, hanem élettársa, **tanú1** volt. Ezen túlmenően pedig az elsőfokú bíróság nem tett olyan ténymegállapítást

ítéletében, amelynek alapján - ha az I.rendű vádlotttulajdonát is képezné - elkobozható lett volna. A tulajdonos személyére figyelemmel azonban az intézkedés alkalmazása szóba sem kerülhetett.

Ezért a másodfokú bíróság az elkobzásra vonatkozó ítéleti rendelkezést megváltoztatta, és a gépkocsit a hozzá tartozó forgalmi engedéllyel és indítókulccsal a tulajdonosa elleni végrehajtási eljárással kapcsolatban azt lefoglaló **végrehajtó** bírósági végrehajtó részére rendelte kiadni. Helyesbíteni kellett az elsőfokú bíróság ítéletét azért is, mert az egyébként helyesen a vádlottak részére kiadni rendelt bűnjeleket már a Pécsi Törvényszék bűnjelkezelője őrzi.

Észlelte végül a másodfokú bíróság, hogy az I.rendű vádlottól lefoglalt 282.000 forint vonatkozásában egymást kizáró rendelkezéseket hozott az elsőfokú bíróság. Ezen összegre ugyanis vagyoneklobzást is elrendelt, és egyidejűleg a lefoglalását megszüntetve kiadni is rendelte I.rendű vádlottnak azzal, hogy azt a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására vissza kell tartani.

Ezek közül az utóbbit tartotta a másodfokú bíróság törvényesnek. A 282.000 forinttal érintett kábítószer mennyiséget az elsőfokú bíróság - miután a nyomozó hatóság lefoglalta - elkobozta. Ezzel a 282.000 forinttal tehát I.rendű vádlotta bűncselekmény elkövetését megelőzően is rendelkezett, ebből vásárolta a kábítószer, amit az elsőfokú bíróság - helyesen - elkobozni rendelt. Miután az intézkedés célja a bűncselekmény elkövetését megelőző vagyoni állapot helyreállítása és nem további joghátrány alkalmazása, ezért ebben a vonatkozásban vagyoneklobzásnak már nem volt helye.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét I.rendű, II.rendű és IV.rendű vádlottak vonatkozásában a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

IV.rendű vádlotta Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Pécs, 2016. január 22.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró,
Dr.Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 8.B.94/2014/91. számú ítéletének I.rendű, II.rendű és IV.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.78/2015/6. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2016. évi január hó 22. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke